

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1904. január 7.

Csütörtök.

XXIII. évfolyam. 2. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:
Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyszám ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendő.

Hirdetmények díja:
4 hasábas petsorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és árverési hirdetmények külön díjtétel szerint.
Nyílttér sora 30 fillér.
A hirdetmények a nyíltterek díja előre fizetendő.

Huszonkét esztendő.

Isten kegyelméből immár 22 esztendő múlt áll a „SZÉKELYFÖLD” mögött; tehát majdnem egy negyedszázadnyi idő óta szolgálja kis lapunk Kézdivásárhely város és vidékének s az egész székelyföldnek érdekeit, híven, becsületesen és hazafiasan.

Ez a 22 esztendő múlt fényes bizonyága kis lapunk helyes politikai irányának, de egyszersmind s első sorban annak a készséges, buzgó támogatásnak is, melylyel lapunkat a nagyközönség ily hosszú idő alatt állandóan megajándékozta. Ez a támogatás, a közönség kitüntető bizalma és ragaszkodása képezi jövőre is lapunk fennállásának legbiztosabb alapját, ezt kerjük az újra is tisztelt előfizetőinktől és munkatársainktól.

Lapunk politikai iránya jövőre is a régi marad. Mint a Deák Ferenc bölcs és szabadelvű politikájának igénytelen szószólója, a szabadelvű eszméknek lesz lapunk bár egyszerű, de hűséges harcosa ezután is és ebben a keretben a székely faj iránti lángoló szeretetünk egész melegével, szent lelkesedéssel fogunk Székelyföld s különösen e város és vidékének szellemi és anyagi megerősödéséért küzdeni, mindig tárgyilagosan sohasem személyeskedve és egy percre sem tévesztve szem elől a szigorú igazságot.

Ehhez a munkához kerjük a közönség szíves támogatását, a midőn előfizetésre hívjuk föl.

Az előfizetési díj jövőben is:

egész évre 10 korona,
fél évre 5 „
negyed évre 2 „ 50 fillér.

Lelkeszek és tanítók kedvezményes áron rendelhetik meg lapunkat.

Hazafias üdvözléssel:

a „SZÉKELYFÖLD”
szerkesztőse és kiadóhivatala.

Szemle az ujévi beszédek fölött.

Az ujévi beszédek rendi módjától, melyek mindig pillantást szoktunk adni a jövőbe, az idej ujévi beszédek abban különböznek, hogy csak a multra nyújthatnak visszapillantásokat. Ezek a visszapillantások elég szomorúak voltak és a jövőbe vezető utat, nem mutathatták világosságtól körül sugározottnak.

Ugy a szabadelvűpárt elnökénél, mint a képviselőház elnökénél való fogadás üdvözlőbeszédeiben és válaszban nem adhatott egyebet, mint aggasztó tüneteket úgy a szabadelvűpárt előbbi magatartására, mint a magyar parlamentnek ebből keletkezett helyzetére vonatkozólag. Ott is, itt is egy- „sursum corda!” volt az utolsó hang.

Az elmúlt év nyomorúságának folytatása, sőt e nyomorúságnak szinte rendszeres kiépítése Apponyi Albert gróf ujévi beszédének tartalma. A mit a jövőnd politikájának jelöl meg, a szabadelvűpárt politikájának is ugyanaz a nemzeti lényege van és azért úgy tetszik, hogy Apponyi

nemzeti politikája olyan, mely kizárólag pártügy. Mert Apponyi gróf, éppen akkor maradt benn a szabadelvűpártban, midőn a nemzeti politika kialakításáról volt szó, és akkor lépett ki a szabadelvűpártból, midőn ez a kialakítás már világosan körül volt írva és ezt ő elfogadta.

A jövőre nézve Apponyi gróf sem nyújthatott semmi pozitívumot, épp úgy, mint annak a pártnak vezére, melylyel oly sok pontban a legbensőbb rokonságot tartja, — a néppárt vezére, Zichy Nándor gróf.

A legfontosabb tényleges kijelentést, hogy egy jobb jövő kiépítésére mit kell Magyarországnak okvetlen tennie, Tisza István gróf nyújtotta. Magyarországnak mindenekelőtt, — így válaszolt Nagy Ferenc volt államtitkár ékesszóló fejtegetéseire, — a parlamentarizmust kell az országban rekonstruálnia, mert ha más országokban a parlamentarizmus a kormányzás egyik módja, úgy Magyarországon a nemzeti létnek egyetlen garanciája. Amíg a parlamentarizmus nálunk rekonstruálva nincs, üdvös és hasznos pozitív munkára gondolni sem lehet, mert minden egy kis kimérettlen, csak önmagával törődő kisebbség szeszélyétől, tetszésétől és kegyelmétől függ. Ez a kisebbség még mindig nem szüntette be az obstrukciót, és a nyomor, melyet az obstrukció az országnak oly sok családjára felidézett, kell hogy mindenütt s mindenkinek kinyissa szemét arra a kimondhatatlan veszedelemre, mely előtt a nemzet ez üzelem folytatása esetén áll.

És éppen ebből meríti a miniszterelnök azt a reményt, hogy annál gyorsabban és annál alaposabban fog végbemenni a parlamentarizmus orvoslása, kivált ha a szabadelvűvárt azt a mély elszántságát, hogy a harcot felveszi és élesen folytatja egész a sikeres végig, lelkesült összetartás által támogatja és előmozdítja.

Akkor aztán remélhetőleg hamar ütni fog az óra, melyben a nemzet maga veszi kezébe a döntést.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház jan. 4-iki ülésében Ugron Gábor, Madarász József, Rakovszky napirend előtti felszólalásai után Hieronymi kereskedelmi miniszter beértesítette az Olaszországgal kötendő keresk. szerződésről szóló törvényjavaslatot.

A napirend során az unjoncjavaslathoz Holló Lajos és Bartha Miklós mondták el záróbeszédeiket. Utána Tisza miniszterelnök indítványozta, hogy az ellenindítványokat ne fogadja el a Ház, csupán

Hollónak a Kossuthéval egyező indítványát vegye tárgyalás alá — az unjoncmegajánlási javaslat tárgyalásánál. Az indítványt zárt ülésben tárgyalták, majd visszavonta azt Tisza miniszterelnök. Az unjoncjavaslat felett általánosságban való szavazást 20 képviselő ohajára jan. 5-ikére halasztották.

Jan. 5-én Polónyi a bükki katonák hazabocsátása tárgyában szólalt fel, majd szavazásokra került a sor; Rakovszky, Bartha javaslatait elvetették, ellenben elfogadták a Holló Lajos ismeretes javaslatát a felségjogra vonatkozólag s 146 szótöbbséggel megszavazták általánosságban az unjoncjavaslatot s hozzáfogtak a részletes tárgyaláshoz. A címhez Szerdkényi szolt hozzá.

Bélaflvi Tuzson János

1825—1904.

A székelyföldet szomorú grász érte. A szabadságharc egyik vitéz katonája, a 48-as idők egyik dicső alakja, vármegyénk doré szülöttje: bélaflvi Tuzson János magyar királyi honvéd alezredes, 1848—49-ben honvéd őrnagy és a 86-ik honvéd zászlóalj parancsnoka, a nyergesi hős, vármegyei közéletünk lelkes, buzgó munkása, január 2-án délután 4 órakor, egész váratlanul agyszélhűdésben Sepsiszentgyörgyön elhunyt.

„Tuzson bácsi”-nak, a hogy őt ismerősei nevezték, igen jelentékeny szerep jutott a magyar szabadságharcban. A honvédtiszttség fokozatain végighaladva testestől-lelkestől igazi székely katona, hős és önálló vezér volt 1848—49-ben s két-három olyan hadi bravúrt vitt véghez, a minővel csak zseniális hadvezérek dísekedhetnek. Csaknem egészen bekarítva ellenségtől, kétségbeejtő helyzetekből szabadtotta meg hős csapatát a berea-rozsnói útközetből és Moldovából Bannal visszajövele után Csikba húzódva, a Nyergestetőn vívott heves küzdelemből az orosz invázió elől.

Az alkotmányos élet beköszöntése után m. kir. honvéd őrnaggyá nevezetett ki s Kézdivásárhelyen tett a 24-ik honvéd zászlóalj parancsnoka, nem sokkal alezredessé lépett elő s mint ilyen ment nyugatomba a mult század hetvenes éveit felé, Gidófalvára majd innen Sepsiszentgyörgyre. Itt tevékeny részt vett a vármegyei életben; mint a törvényhatósági bizottság egyik legpontosabb tagja, csaknem minden gyűlésen részt vett, gyakran szólalt fel s minden alkalommal azon volt, hogy könnyíteni kell a viszonyok nyomása alatt levő helyzetben, a székely népen, a hol csak lehetséges. A mult évben elhunyt Potsa József főispánnal igen bizalmas és meleg baráti viszonyban volt s magas kora dacára is heteken át utolsó percéig ott virrasztott súlyos beteg barátja mellett. A fiúirvahnak egyik legönzetlenebb támogatója, a Rikánbéli 48—49-es honvédegységeknek elnöke volt. Rendkívül szerette a székely fiukat; szegény rokonai közül igen sok azok száma, kiket ő n. veltezt s csak a mult évben tett a kézdívásárhely-kantai r. k. főgimnázium javára egy hatezer koronás alapítványt. Szóval nemcsak vitéz katona, de humánus gondolkozású emberbarát is volt s mint ilyennek halála, a mily váratlan, olyan érzékeny veszteség a székelységre, különösen vármegyénkire, mely egyik legjobb fiát vesztette el benne.

Multja oly szép, hogy megérdemli, hogy részletebben is megismertessük olvasóinkkal főbb vonásokban.

Tuzson János 1825. augusztus 25-én született Bélafalván, Háromszékvármegyében. Mint székei fiúnak a katonai pályára volt hajlama s a kézdivásárhelyi katonai iskolában növekedett.

Tízennyolc éves korában a 15-ik határvéd 2-ik székely gyalogezredéhez soroztatott be, a hol az 1848-i mozgalom mint címzetes őrmestert találták.

Őrmesterből 1848. október 19-én hadnagygyá lépett elő; ugyanazon év december 26-án főhadnagygyá, 1849. január 23-án pedig századosgyá.

Az év tavaszán a 86-ik honvédszászlóalj alakítására nyert megbízást s mint ennek szakaszparancsnokát 1849. június 15-én nevezték ki őrnagygyá.

Az útközeteknek egész sorozatában vett részt.

Szenttamásnál 1848. augusztus 19-én és szeptember 21-én Bécs alatt, Schwechatnál október 30-án Szuduknál december 20-án, Tihucánál a Urban kiűzésénél Erdélyből 1849. január 3-án.

Puchner, osztrák hadteste megveretésénél 1849. január 17-én Gálfalvánál, Szeben ostrománál, Bem tábornok vezetésével 1849. január 21-én.

A saját parancsnoksága alatt a 86. honvédszászlóaljjal a Brassóban levő orosz és osztrák csapatok kiverésénél Oláhországba a tömösi szoroson át, 1848. március 21-én.

Az oroszoknak a tömösi szoroson át történt betörésekor Tuzson János, mint honvéd őrnagy a brassómezei Kereszttyén havas és a Buesed között elvonuló lankás hegyháton foglalt állást két század gyalogságból, egy század lovasságból és két hegyi ágyúból álló csapatával, ezzel állva útját annak, hogy az oroszok Barca-Rozsnyó megkerülésével a tömösi szoros bejáratát elzárhassák Brassó felől. Június 17-én csakugyan támadást intézett az ellenség a védőcsapat ellen, de a Tuzson által vezényelt honvédek folyton harcolva, visszalökték a tízszeres számú ellent, a mely a következő napon, löszereiből kifogyva vissza huzódott Rozsnyóra.

Tuzson ekkor a Brassó felől támadó és Töresvárról is előtörő muszkák közül oly ügyesen siklott ki s huzódott Háromszékre, Feketehalmon és Földváron át, hogy kis seregét minden veszteségtől megtudta menteni.

Azután július 2-án Kőkösönél, a hol Gábor Áron az ágyúhős is elesett, vett részt az útközetben; július 5-én pedig a sepsiszentgyörgyi Eprestenél, a háromszéki Szépmező szélén lefolyt csatában. Itt lelte hősi halálát Gyertyánffy Ferenc százados háromszáznál több vitéz honvéddel.

Az öjtozi szoros előtt Moldvában táborozó oroszok ellen Bem 1849. július 18-án egy kis eszettel vonult be s Oknág szoritotta vissza az ellenséget július 23-án. A tervezett moldvai felkelés nem sikerülve, Bem visszatért.

A kis sereg hátréjével elmaradt Tuzson János Háromszékre érkezvén, kis csapatjával s néhány ágyúval a Kászonyölgyén át, Csikfelé vette útját.

A Kászonyfaluból felnyomuló oroszok és az ezek után jövő Clam-Gallas serege elől heves csata után visszavonulva: július 31-én a Nyerges tetőn a vízvázlatú nyergén foglalt hevenyézett mellvédekkel erődített állást s ott állította fel csapatját és ágyúit, a két székely szék határára.

Az orosz csapatok gondtalanul igyekeztek áthatolni a meredek úton, a midőn hirtelen Tuzson kartács tüze fogadta őket. Többszörös rohamot vertek vissza a vitéz honvédek, míg az árulás folytán — oldalt vezetett oroszok elől Tuzson kénytelen volt, hogy a kereszttyűt s csapatának biztos lekasabolását elkerülje — elvonulni Gál Sándorhoz csatlakozva, Tusnádról a Mitácson esapott keresztül Erdővidék felé. A szabadságharc egyik legbravúrosabb fegyverténye volt ez.

Szamos esete patéban vett még részt ezeken kívül, a ráccokkal s az osztrák és orosz csapatokkal szemben.

Tuzson János a szabadságharcban való részvételét, mint őrnagy s a 86. zászlóaljának parancsnoka fejezte be.

Katonai érdemeinek elismerésül Bem tábornok két rendben tüntette ki az érdemjel harmadik osztályával.

Az első adományozó okmányt Freiddorfon 1899. május 1-én, a másodikat Moldvában július 25-én írta alá Bem.

Élményeiről részletes feljegyzéseket nem őrizett meg, de megírta a magyar szabadságharcbeli 86. honvédszászlóalj zászlójának történetét s ezt az iratot az általa megörözt zászló címeres középső részével együtt, a sepsiszentgyörgyi Székely Nemzeti Múzeumban helyezte el, töredékjegyzetekkel a szabadságharcban való részvételéről. Szintén a Székely Nemzeti Múzeum őrzi jegyzetét az 1849-iki moldvai expedicióról, több saját személyére vonatkozó eredeti okiratot, arcképeket, érdekes és becses okmányokat, hadvezérek arcképeit stb.

Földi részeit január 4-én hótfőn d. u. helyezték nyugalomra a sepsiszentgyörgyi r. k. sírkertben, óriási részvét között.

Legyen áldott a nagy székely hazafi emléke!

Törvénykezés.

Tanács-beosztás 1804-re a kézdivásárhelyi kir. törvényszéknél.

I. Vádtanács. Elnök: Elekcs Béla it. táb. bírói cím és jelleggel felruházott kir. törvénzi bíró. Helyettese: Kádár Ákos, tagjai: Ungur Péter és Kovács Károly kir. törvénzi bírók.

II. Esküdszéki tanács: Elnök: Soliom Miklós kir. trvszki elnök, helyettese: Elekcs Béla. Rendes tagok: Kádár Ákos és Ungur Péter kir. trvszki bírók. Póttag: Kovács Károly kir. trvszki bíró. Esküdtbíróági főtagyalások ideje: február 3-ik, június 2-ik és október 1-ső hétfőjén s következő napjain.

III. Büntető főtagyalási tanács: Elnök: Soliom Miklós kir. trvszki elnök. Tagok: Kádár Ákos, Ungur Péter, Kovács Károly kir. trvszki bírók, Baló Ödön kir. trvszki albíró. (Targv. napok: péntek, szombat napok.)

IV. Büntető fellebbezési tanács: Elnök: Veress Gyula kir. trvszki bíró, előadó Ungur Péter, tagok: Kádár Ákos és Kovács Károly kir. trvszki bírók.

(Tárgyalási nap: hótfő.)

V. Polgárfellebbezési tanács: Elnök: Elekcs Béla, helyettese Veress Gyula. Tagok: Bayler Kálmán és dr. Haán Béla kir. trvszki bírák, rendes; Ungur Péter és Kovács Károly kir. trvszki bírák póttagok.

VI. Vizsgáló bíró: Veress Gyula, helyettese: Kovács Károly kir. trvszki bíró.

VII. Telekkönyvi bíró: Kádár Ákos.

IRODALOM.

350. szám.

A Magyar Könyvtár ez évi októberéig megjelent 350. számának teljes jegyzékét adta ki a kiadó cég, a Lampel R. (Wondaiáner F. és Fiai) udv. könyvkereskedés. A népszerű vállalat jegyzéke, amelyet a cég kívánatra készséggel ingyen megküld bárkinek, több részből áll. A számok szerinti jegyzékben minden füzet rövid jellemzését tartalmazza tájékozással. A szakok szerinti jegyzék a verses műveket, az elbeszélő műveket, a színműveket és az ismeretterjesztő műveket közli csoportosítva a szerzők ábécés rendjében. Végül felsorolja a Magyar Könyvtár kötött kiadásait is. Csak ebből a teljes jegyzékből tűnik ki, mily tartalmas már is a Magyar Könyvtár, s hány

TÁRGA.

Nem keresek . . .

Nem keresek én büszke pálmát,
Rózsát se, ki csak tetszeleg,
Csak egy uralja szívem álmát:
A ki szeret s kit szeretek.

Bus életemnek ez a célja,
S nem értem el még, hasztalan,
Elérem-e majd? néha-néha
Szívemnek egy érzése van.

Álom? Dehogya; remény sem épen,
Sejtésnek is oly gyöngye az,
Olyan, miként ha őszszel érzem,
Hogy tél után még jön tavasz.

Haan Béla.

Az én szerencsém és az ebből folyó szomorú következmények.

— Felolvasta a kereskedő ifjak Sylvester-estélyén Dr. Gyöngyösi István, jogtudor, kir. törvényszéki aljegyző. —

Igen tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Képzeli csak: egyik vasárnap délelőtti égen egészen gyanútlanul sétálok a kézdivásárhelyi népes

korzón és éppen azon tűnődöm, minő okkal-móddal tudhatnám ki azt, hogy valjon van-e nekem e köznapas életben általános, vagy különös esetre szóló szerencsém, a midőn teljes ünnepi díszben, bizonyos eleve elhatározott céllal látom felém közelíteni a kézdivásárhelyi „Kereskedő Ifjak Társulatá”-nak lelkes és illusztris elnökét, oldalán a nemes társulat érdekeiben gazdag, de még hálá istennek meg nem öszült pénztárnokával és a tevékenységben páratlan, a társulat belső életének képét koronként ékes tollal megörökítő titkárával és amint ezt látom, Damokles kardjaként látom függni az én életem eddig még derült ege fölött a néma kérdést: minő szerencsének köszönhetem azt a körülményt, hogy a „Kereskedő Ifjak Társulatá”-nak e díszes triumvirátusa egy pár szóra velem és csekély személyiséggel érintkezésbe bocsátkozni szíveskedik.

Tűnődésem nem tart sokáig, mert ékes szavakban előadott kérdésükből bátorodom kivenni, hogy azt óhajtanák: lennék szíves e mai szép és látogatott estélyen igen rövid és igen nyájas szólamu felolvasással az estély egy pontját (mindenesetre sötét pontját) kitölteni.

És míg én a felelettel másodpercekig, percekgig késem, okot-okra halmozok, hogy így, meg úgy, hogy óriási elölgallatásaim vannak, hogy legényestély készül, melyen azonban szerencsésen tul volnának, hogy a hivatalban év végén töméntelen a feldolgozásra váró hátralék, ez sajnos még mindig megvan, hogy gyengécskék érzem magam e magas feladatra, stb. és stb., hirtelen eszembe ötlök, hogy hiszen én éppen arról akartam meggyőződést szerezni e mai napon, valjon van-e nekem szerencsém, szerencsés csillagzat alatt születtem-e, s mert erre

itt kinálkozik a pillanat, nossza meg kell ezt az alkalmat ragadni és a meggyőződési akarás szent hevéből vezéreltetve, hajlandónak mutakozom nehéz szerepem betöltésére.

Tudniillik ugyanis, hogy abban az esetben, ha önök engem nem obligát udvariasságból, de szívből jövő jóakarattal türelmesen végig halgatnak, ugy a szerencse Fortuna keresztnévet nyert Istenasszonya a mai estén rám mosolygott, míg ha szörnyű vállalkozásban becses figyelemükkel segítségemre nincsenek, akkor behuzom vitorláimat, és mint zátonyra került hajós várom az eljövendő szomorú eseményeket.

Ez a Fortuna szerencse Istenasszony ugyanis egy igen szeszélyes némbér; jellemzésére csak annyit mondhatok önöknek, hogy mosolyáért már az ókori poéták lelkesültek, s így könnyen sejtethni, hogy mosolya bennem magasabb emótiókat nem is keltethet: az is históriai és bebizonyított tény, hogy most már fogtechnikusok igénybevétele nélkül aligha mer valakire ő kegyelme mosolyogni, mindazáltal veszem magamnak azt a hallatlan és a körülmöbségnél fogva megbocsáthatlan merészséget: igyekszem öt rövid negyedórára lebilincselni, incselkedem vele, hátha sikerül megnyernem és így kitudnom, valjon velem van-e ő szerencséje?

Tájékozásképp megjegyezni óhajtom, hogy ép mert az én szerencsémről van szó, mai felolvasásom tárgya is az leend, vagyis az én szerencsém, utazás a szerencse körül és az ebből folyó szomorú következmények.

Ugy vélekedem, hogy ez felolvasásnak elég philosophikus, hogy pedig philosophikusnak kell lennie, azt azért tartom elengedhetetlennek, mert a bölcsességet, vagyis a philosophia segédtudomány lévén,

becses, de eddig drága munkát tett olesó kiadásban népszerűvé. Arany János, Jókai, Mikszáth, Herceg Ferenc, Bródy Sándor, Ambrus Zoltán nevét említjük csak a magyar irodalom kiválóságai közül, akik mind szerepelnek egy vagy több munkával a Magyar irodalom kiválóságai közül, akik mind szerepelnek egy vagy több munkával a Magyar Könyvtár füzetében. A külföld nagy írói közül egész se eget először mutatott be a Magyar Könyvtár a magyar közönségnek. Gorkij, H. G. Wells, Kipling nevét említjük csak. A jegyzékben ki-ki megtalálja kedvenc íróját és olesón megszerezheti könyvtára számára. A jegyzék végén megvan a Fővárosi Színházak Műsora teljes jegyzéke is, s a cég kiadásában megjelent színművek, regények és cbeszélések, dísz- és ajándékművek, történelmi díszművek, utazási, föld- és néprajzi művek, nyelvkönyvek, általános érdekű művek jegyzéke is. Továbbá a Remekírók Képes Könyvtára és a Festőművészet Remekai prospektusa. A jegyzék utolsó oldalán részletmegrendelésre is használható megrendelő jegy is van.

NAPI HIREK.

— **Kinevezések.** A m. kir. pénzügyminiszter Gazda Gyula háromszékvarmegyei főszámvésőt és Kovács László megyei pénztárost m. kir. pénzügyi szán vizsgálókká; — Szabó Ödön Bedőházy Gábor megyei alszámvévőket és Barabás László megyei pénztári ellenőrt a XI. fizetési osztály I. fokozatába m. kir. pénzügyi számtisztékké nevezte ki.

— **Új táblai bíró.** A király Botskor Antal nagy-szebeni kir. törvényszéki bírót kinevezte a marosvásárhelyi kir. ítélőtáblához bírónak.

— **Főgimnáziumunk nyilvánossági joga.** A vallás- és közoktatásiügyi m. kir. miniszter a kézdivásárhelyi—kantai r. k. főgimnáziumnak az 1903—1904-ik tanév tartamára az V—VIII. osztályainak a nyilvánossági jogot s az érettségi vizsgálat tartásának jogát is az 1903—4-ik évi évről folytatól megadta.

— **Halálozás.** Tuzson János halála mély részvétet keltett városunkban is, hol annak idején mint a honvédség első zászlóalj parancsnoka általános szeretetnek örvendett. Haláláról testvérei a következő gyászjelentést adták ki: „Alóhíroztak mély megilletődéssel, lentjük, hogy a mi jószágos bátyánk, családunk kiemelkedő tagja s ékessége Tuzson János ur, nyug. m. kir. honvéd alezredes, az 1848—49-iki szabadságharcban két ízben érdemjellel kitüntetett honvéd őrnagy, a Rikánbéli 48—49-iki honvédegyelet elnöke, Háromszékvarmegye törvényhatósági bizottságának, a sepsiszentgyörgyi róm. kath. hit-

község egyháztanácsának tagja stb. folyó évi január hó 2-án délután 4 órakor áldásdus életének 79-ik s özvegyiségének 16-ik évében agyszélhűdésben elhunyt. Tiszta, egyenes nyílt jellemű férfi. A közügyet, honvédséget önzetlenül s lelkiismeretesen szolgált. Előkelő állásban is maga a megtestesült egyszerűség és szerénység volt, hogy különösen szegény rokonai iránt annál bőkezűbb, s mások iránt annál figyelmesebb legyen. A földi részei folyó évi január 4-én délután fél 3 órakor fogtak új utcai lakásáról a helyi róm. kath. temetőben az any földnek átadatni; lelkeért pedig az engesztelő szent miseáldozat január 5-én délelőtt fél 10 órakor fog a helyi plebánia templomban az egek Urának bemutatni. Az örök világosság fényeskedjék neki! Sepsiszentgyörgy, 1904. jan. 2. Bíró Ábelné szül. Tuzson Anna; Jakab Józsefné sz. Tuzson Maria; Kis Pálné szül. Tuzson Ágnes; Kádár Antalné sz. Tuzson Teréz; mint testvérei, a közeli s távoli rokonok nevében Koszorunk mellőzését kérjük.

— **A polgári leányiskola farsangi estélye.** A kézdivásárhelyi polgári leányiskola növendékei február hó 1-én ifjúsági színi előadást rendeznek a Vigadóban. Az estélyen színre kerül két kis ifjúsági színmű, lesznek humoros és vig szavalások, monológok, karókekek, szóval egy rendkívül kedves és kedélyes mulatságra van kilátása ifjúságnak, szülőknek, közönségnek egyaránt. A részletes műsort nem sokára közölni fogjuk.

— **Halálozás.** Imreh János, sepsibessenyi földbirtokos január 3-án váratlanul meghalt. Az elhunytat, kiben öz. Kiss Jenőné Imreh Gizella, Imreh László honvéd hadnagy és Imreh Benedek komollói áll. isk. tanító édes atyjukat gyászolják, január 5-én d. u. temették el nagy részvéttel Sepsibessenyőn.

— **Iparhatósági megbízottak választása.** Kézdivásárhelyi rend. tan. város és a kézdivásárhelyi főszolgabírói hivatal, mint I. fokú iparhatóságok mellé az 1904-ik évről választandó 20—20 iparhatósági megbízott választásának határidejét 1904. évi január hó 12-ik napjára tűzte ki Dr. Török Andor polgármester. A szavazás a városháza tanácstermében szavazási lapokkal fog történni és tart az említett nap délelőtt 9 órától délután 3 óráig. Felhívjuk rá az érdekelteket iparos polgártársak figyelmét.

— **Esküvő.** Bitai Gyula lécfalvi földbirtokos Gyula nevű fia házasságra lépett Keresztes Etelkával, lécfalvi Keresztes József földbirtokos kedves leányával Lécfalván. A polgári költést Keresztes Ede anyakönyveztető végezte, míg az egyház áldásában a vőlegény testvére: Bitai Géza egerpataki ref. pap részesítette a boldog ifjú párt. A násznagyi tisztet Bartha Lajos hatolykai földbirtokos feleségével s

Török Sándor esendőrszázados s Óváriné Keresztes. Borbála teljesítették. Esküvő után ebéd a menyasszony, vacsora a vőlegény szülői házában volt; száznál több vendég vett részt a családi ünnepélyen. Másnap a Bitai Gyula házában tovább folyt a lakoma. Itt is, ott nagy vigasság közt eltelték számos felköszöntőben az ifjú párt: id. Demény Ferenc nyug. szolgabíró, Keresztes Ede, Czegléd János rétyi pap, Bitai Géza egerpataki pap, Győrbíró Ignác s még számosan, hosszú boldog életet kívánva nekik. Áldás legyen a szép frigyre.

— **Meggyilkolt országgyűlési képviselő.** Eremits Pál orsz. képviselőre január 5-én d. e. Nagykikindán két fiatal földműves revolverrel ötször rálőtt s mivel ezek nem találtak, vasbotokkal agyonverték. Eremits azonnal meghalt. A tett oka egy per, melyet Eremits mint ügyvéd, gyilkosaival szemben megnyert. Az eset Nagykikindán nagy izgatottságot keltett.

— **Új fűrésztelep Papolcon.** Heks és Mettner brassói fakereskedőcég Papolcon, id. Bajkó Ferenc belső telkén új gözfűrészgárt létesített, melynél mintegy 25 székely munkás állandó rendes foglalkozást talál s mintegy 50—80 fuvaros kereshet meg naponként — mint írják — átlag 8—10 korona fuvardíjat.

— **Kalandos székelyek.** Kiss János maksai székely napszámos hasonló nevű 15 éves fiával Bukarestben keresték mint kivándorlók boldogulásukat. Mivel azonban ez tisztességes úton nem sikerült, gonosz tettei vetemedtek: Alekszandru bojárnak, kinél szolgálatban állottak, nem kevesebb, mint 6000 frankját „leemelték” s azzal hazahozták szülőföldjükre: Maksára. Brassóban azonban elzötesen egy kis stációit tartottak s egy két napig vig muzsikaszó mellett mulattak s csak azután mentek baka. Itt azonban már vártak rájuk a esendőrok, kikhez már jóval előbb megérkezett a környező parancs. Lefűltek hát a két Kiss Jánost (apát és fiát) rögtön a esendőrok s meg is találtak náluk 119 koronát és a brassói mulatságból fenmaradt 380 olah lelt; a többi pénz elkallódott részint a mulatságon és utazáson, részint úgy, hogy Brassóban a pénzváltó görög becsapta a tapasztalatlan ifjabbik Kiss Jánost, a nagyhasu török bankót csak 50 koronával váltván magához. A bűnös kaland folytatásaként a esendőrok a két Kiss Jánost bekísérték a kézdivásárhelyi kir. törvényszék fogházába, a hol a tavaszon a törvényszék bizonyosan ki fogja mondani, hogy a vagyonszerzés ilyen módja mekkora büntetést érdemel.

— **Helyreigazítás.** Lapunk múlt számának „Székely kitelepités” című tárcái cikke alól tévedésből kimaradt az érdemes íróak, Csulak Lajosnak a neve. Pótlólag kötelességünknek tartjuk ezt megjegyezni.

— **Negyedszázados napilap.** A Pesti Hírlap 1903. december havában érte meg alapítása 25-ik évfordulóját. Ez idő alatt sok lapot látott születni és meghalni, míg ő maga diadalmasan haladt előre, a törhetetlen és megalkuvást nem ismerő szabadelvűség, demokratikus világnézet és független meggyőződés zászlajával. Így lett Magyarországnak napnapság kötszégbevonhatatlanul legelterjedtebb lapjává. Ezt a nagy sikert főleg az magyarázza meg, hogy a Pesti Hírlap minden párttól független s mint ilyen szókimondó, bátor ellenőre kormányának, pártoknak, hatóságoknak, politikai és társadalmi köröknek. Tartalma leggyazdagabb. Naponként 32—40 oldal terjedelemben jelenik meg, tehát jóformán kétszer annyit ad olvasóinak, mint a többi napilap. S ez a tartalom válogatottan változatos, elsőrendű politikai és szépirodalmi írók tollából. Minden előfizető díjlanul és bérmenten kapja meg a Pesti Hírlap nagy képes naptárát, melynek az az előnye minden más ajándék-könyv felett, hogy egész éven át hasznát lehet venni. Szóval a legkötelesebben szerkesztett lap ma a Pesti Hírlap s az ára mégis csak 7 korona negyedévre, 2 kor. 40 fillér egy óra. Kiadóhivatala: Budapest, V., Váci körút 78. szám.

— **Szomorú karácsonyt ért meg szegény Cipa János földműves.** Először is holmi apró erdei kihágásért, mint vagyontalan embert a vármegyei börtönbe kísérték a esendőrok. Két kis lova volt mindene; azzal kereste mindennapiját a szegény ember; erre fájt a foga valami jómadaraknak s a mint elvitték Cipa Jánost Sepsiszentgyörgyre „ülni” másnap két lovacskája is eltűnt, ellopták, hogy kik, nem tudják. A gelencei esendőrok azonban keresik, nyomozzák s bizonyosan meg is találják a tetteseket.

arra szolgál, hogy az embert alkalomadtán, mint a milyen a mai is, sürgősen a kisebbik bajból kisegítse.

Térjünk át tehát a kisebbik bajra és elmélkedjünk egy kissé szerencsénkről.

Igazat adnak ugyebár igen tisztelt hölgyeim és uraim a részben nekem, hogy az élet mitsem ér egy kis szerencse nélkül, szerencsés csillagzat alatt kell születnünk, hogy szerencsénk lehessen egy kis szerencséhez.

És melyik lenne valjon például én reám nézve ama szerencsés csillagzat, ama bizonyos égi jegy?

A kos csillagzat? Hisz annak kora fiatalágában sarvai nőnek.

A vízöntő, hisz ettől a csillagzattól az én itt jelenlevő kollégáim félnek leginkább, mert ennek tilos másféle italt öntenie, miután akkor megszűnnek vízöntői minősége.

Ha ez égi jegy alatt születnék tisztelt barátaim, úgy borszomjan kellene elpusztulniok.

Az oroszlan égi jegy lenne a szerencsés csillagzat? Hiszen az már vesz ki ősi hazája: Lybiából, s állatkertekben, meg menaszteriákban sinylődik.

A rák csillagzat talán az én csillagzatom, mert így gondolom, az én felolvasásom is a rák menésével párhuzamosan halad, s hogy hol találkozunk, annak csak a jó ég a megmondhatója.

Ép ez okból elhagyom annak megállását, hogy mely csillag az én csillagom és nyílt, függő kérdésnek tartom fenn, mint most a magyar kormány némely tisztviselői kilátásba helyezett pótlékát, kivéve természetesen az adóhivatal azon kiváló szerencsés tagjait, kik már zsebükben szerencsések mondani szolgálati díjukkal apasztott szerencséjüket.

Általános szabály, hogyha az ember valamiről felolvas, igyekezzék annak fogalmát is adni.

Mondjuk meg tehát, hogy mi az a szerencse az elméletben és miként érvényesül az a gyakorlati életben?

Szerencse elméletileg bizonyos javaknak, kellemes dolgoknak összessége, melyek megszerzése a véletlen munkája, így a szerencse sokszor maga a véletlen.

A gyakorlati életben pedig következőleg állnak a dolgok. Szerencse például egy gondos családapánál az, ha csak 10 fia és ezzel szemben még csak egy eánya van.

Igen kérem a szépnem itt jelenlevő képviselőit, ne méltóztassanak ezért reám aprehendálni, mert bár a legteljesebb gyöngédséggel viseltetem a női nem iránt, mégis ki kell mondanom, hogy e kijelentésem mellett szól sok uri családapának gazdag tapasztalata, kik azzal érvelnek állításaik helyessége mellett, hogy a fiu az megöl a jég hátán is, de a leányt bölcsőjétől férjhez menetelig állandó gonddal kell becézni, ápolni, bálókba, zsurokba, piknikre, színházba, kótokéra, gömöri-estélyekre és kimondhatlan sok lehetetlen mulatságra vinni, a kedvükért tarokk-parthie helyett unalmas felolvasásokat végig hallgatni.

Szerencse egy balek jogásznak, ha a 16 éves csinos kis bakfis az utcán becses figyelmére méltatja, megszállásával tünteti ki, vagy öt mézédos tekintetekkel döngicsélő méhike gyanánt körülrajongja.

(Vége következik.)

Hirdetések.

Csernátori uton **Szabó Lajos** birtokos háza kerttel és melléképületekkel **Szentgyörgy naptól**

KIADÓ.

(2. 2-3.)

Szabó Géza husz-
széke a „Korona”
vendéglő mellett 1904. évi
április hó 24-től

KIADÓ.

Értekezhetni a tulaj-
donossal.

(1. 2-3.)

Szám 3764/1903. tlkv.

Hirdetmény.

Peselnék község telekkönyve birtok szabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg, ezekre az ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. XXIX. t.cikk, az 1889. XXXVIII. és az 1891. t.cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t.cikkben szabályozott eljárás a telekbejegyzőkönyv bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1836. XXIX. t.cikk 15. és 17. §§-ai alapján ideértve a §§-oknak az 1889. évi XXXVIII. t.cikk 5. és 6. §§-ában és az 1891. XVI. t.cikk 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.cikk 7. §. és az 1891. XVI. t.cikk 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t.cikk 22. §. alapján történt törölések érvénytelenségét kimutathatják, a végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis az 1904. évi július hó 15-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t.cikk 16. és 18. §§-ának eseteiben ideértve az u.óbbi §-nak az 1888. XXXVIII. t.cikk 5. és 6. §§-ában foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának

bejegyzése ellenében ellent mondasal élni kívánóak, írásbeli ellent mondasukat hat hónap alatt, vagyis 1904. évi július hó 15-ik napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után ellent mondasuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, akik a telekkönyvi átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, kik az 1. és 2. pontban körülírt esetekben kívül az 1892. XXIX. t.cikk szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve érzik, ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.cikk 16 §-a alapján történt bejegyzést sérelmesnek találják, e tekintetben felszólásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1904. évi július hó 5-ik napjáig bezárólag nyújtsák be, mert e meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeiket jó hasznu harmadik személy irányában többé nem érvényesíthetik; az említett jegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Kézdivásárhelyt, 1903. október hó 31-én.

Kádár Ákos s. k.,
kir. törvényszéki bíró.

(259. 3-3.)

Sz: 3791—903. tlkvi.

Árverési hird. kivonat.

A kovásznai kir. járásbíró, mint telekkvi hatóság közölni teszi, hogy Dr. Bartha Imre ügyv. által képviselt Kovács János és neje végrehajtónak Csutak András végrehajtást szenvedők elleni 220 korona tételekötvetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a k. vásárhelyi királyi törvényszék, (a kovásznai kir. járásbíró) területén levő s Cofalva község határára fekvő, a cofalvi 185 sz. tjkvben 76 hrsz. ingatlanra 320 kor., 170/1. hrsz. ingatlanra 320 kor., 349 hrsz. ingatlanra 320 kor., a cofalvi 220 sz. tjkvben 77 hrsz. ingatlanból a Csutak András járandóságára 214 K. össze- sen 1174 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi január hó 28 ik napján d. e. 9 órakor Cofalva község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak. Árverezni szándékozók tartoznak

az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyanmal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt magyar kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értol-

mében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. A kir. j. bíróság, mint tlkvi hatóság.

Kelt Kovásznán, 1903. évi szeptember hó 25-én.

Száva Jakab,
kir. aljbíró.

(4. 1-1.)

JANCSÓ F. LAJOS

VAS-, FÜSZER- ÉS MAGKERESKEDÉSE.

A kézdivásárhelyi piacra már 5 év óta fennálló, széleskörű bizalomnak örvendő

vas-, fűszer- és magkereskedésemet

tisztelettel ajánlom ujabban is a mélyen tisztelt közönség szíves bizalmába.

Elsőrangú forrásokból szerzett áruimat a legkitűző talanabbul kezelve, a legkiválóbb minőségben bocsátom mélyen tisztelt vevőim rendelkezésére s e tekintetben teljesen meggyőző állítasom megbízhatóságáról egyetlen egy próbavásárlás is.

Tény, hogy folyó hó 2 án reggel üzletemben ismeretlen okból származott tűz némely áruimban jelentősen kárt okozott, de e körülmény engem anyagilag egyáltalán nem érint, mivel üzletem biztosítva van — s a megrongálódott árukat egyáltalán nem adom ki üzletemből, annál kevésbé, mivel friss és új áruk bőven állanak rendelkezésemre s jövőre is főtörékvésem, hogy mélyen tisztelt vevőim nagybecsű bizalmát elsőrendű minőségű árukkal szolid árainkkal, előzetesen, gyors és pontos kiszolgálással mint eddig úgy ezután is a legteljesebb mértékben kiérdemeljem.

Kézdivásárhely, 1904. január 6-án.

Mély tisztelettel:

JANCSÓ F. LAJOS.

(5. 1-2.)

BUTOR

anyakönyvi hivatalok berendezésére, valamint községi előjáróságok részére úgy készpénzért, mint részletfizetésre kapható

butor raktáromban

Kézdivásárhelyt,

hol állandóan raktáron van: szalon-, ebédlő- és hálószoba berendezés, ruha- és éjszakai szekrény, szalon- és ebédlő-asztal, ágy, mosdó és éjjeli szekrény, továbbá: magas, félmagas, háttas és heverő divány, garnitúra, matrac, fali és toaletti tükör, nád- és préselt ületű hajlított szék, ablak earnis, stb. melyeket olcsó árak mellett bocsátok szíves rendelkezésre.

Tisztelettel:

Ifj. Jancsó Mózes,
butorraktáros.

Nyomatott Ifj. Jancsó Mózesnél Kézdivásárhelyt.